#ZILELE_POEZIEI
21-25 martie 2022

În cele cinci zile au ghidat activitățile de pe Facebook: Odarca Bouț, Sanda Checicheiș, Marcela Ciobănuc, Cristina Diaconița, Georgiana Fodor, Laura Ilinca, Dorina Kudor, Delia-Natașa Maier, Mihaela Nicolae, Viorica Oleinic, Monica Onojescu, Alina Petri ,Mariana Stoica, Simona Stoica

Argument. Atunci când încheiem un (digi)eveniment obișnuim să facem un scurt bilanț. Am intrat în al treilea an, de când de Ziua poeziei circumstanțele nu sunt de partea noastră. În 2020 s-au închis școlile din pricina pandemiei cu câteva zile înainte de 21 martie. Șocul a fost atât de mare, încât în primele momente am fost siguri că vom renunța să celebrăm poezia. Și totuși, o conferință a Anei Blandiana, „La ce bun poeții în vrme de restriște?", o alta a lui Mircea Cărtărescu despre „miezul fierbinte" al poeziei, o poezie a lui Nichita Stănescu, „Îngerul cu cartea în mână", citită de Oana Pellea au fost un pentru noi imbold. Am găsit în noi înșine resurse, am mutat evenimentul în întregime pe grupul de Facebook și am descoperit că poezia poate să ne fie sprijin „în vreme de restriște". Niciodată în grup nu s-a citit atâta poezie „vindecătoare de nevroze" și poezie dătătoare de speranță (Poetul „anunţă cetăţii, pământului că ploaia există,/ anunţă oamenilor că au datoria să spere"), nu s-a ascultat atâta poezie, nu s-au urmărit maratoane de poezie și, după mulți ani, a Poetul reintrat din nou în cetate (cel puțin într-a noastră),

Primăvara lui 2021 a fost cea a (digi)proiectelor despre poezie. Au fost multe și interesante, unele, tematice, altele, axate pe creația unui singur autor. Elevii și profesorii se obișnuiseră cu școala on-line, descoperiseră tot felul de platforme și aplicații și erau dornici să le experimenteze pentru că li dădea șansa să fie un fel de co-părtași la re-crearea poezei transpusă în alte limbaje. În afară de aceasta parcă se întrevedea un fel de speranță că pandemia va înceta în lunile următoare și viața va intra în normal. De aceea am pus Ziua poeziei sub îndemnul Simonei Popescu, adresat participanților la Școala Solomonarilor din 2017: „Dă-ți o sansă!" și descoperă-te pe tine ca ființă poetică: „Poezia înseamnă frumusețe, demnitate, curaj, bucurie, înțelegere, empatie, libertate, firesc, generozitate, atenția pentru tot ce pare mic, fără semnificație, tot ce se ascunde de privirea obosită, dirijată. Poezia e timp pentru tine. Pentru viața ta. Poezia nu e în cărți (e și acolo!), poezia e peste tot, licărește, doar să ai ochi s-o vezi, să ai simțuri s-o simți. Atunci ai să vezi singur ce se întîmplă cu tine.Dă-ți o șansă!"

Anul acesta, nici nu s-a încheiat bine valul cinci al pandemiei, că se anunțau crize peste crize (energetică, alimentară printre care și criza, de loc de trecut cu vederea, a revenirii la școala „față în față care a pus serios problema readaptării) și a început cea mai neașteptată și mai mare dintre ele − cea a războiului din Ucraina. Mi se părea că e aproape o împietate să vorbești despre poezie pe fondul orașelor bombardate, a sutelor de mii de refugiați (în special mame și copii). O fotografie cu un pod pietonal care lega Ucraina de România, Sighetul Marmației de Soltovino și care avea pe margine sute de jucării puse de localnici din ca orice copil să poată să-și aleagă o jucărie, recăpătându-și zâmbetul măcar pentru o frântură de secundă, a fost motorul declanșator pentru cele cinci zile consacrate poeziei.

Programul. Am spicuit pentru fiecare zi scurte fragmente din postări.

Prima zi. Luni, 21 martie 2022

ZIUA POEZIEI CARE ȘTERGE LACRIMI

a poeziei pentru copii și mame fără tați și soți, a poeziei pentru cei care și-au înghesuit viața într-un geamantan

În loc de moto: „poezia nu este lacrimă / ea este însuși plânsul,/

plânsul unui ochi neinventat,/ lacrima ochiului celui care trebuie să fie frumos,/
lacrima celui care trebuie să fie fericit." N. Stănescu

Elevii de la Colegiul Economic Emanuil Gojdu din Hunedoara, Liceul Tehnologic Ovid Densusianu din Călan și Liceul Teoretic I.C. Brătianu din Hațeg au ales POEZIA DESPRE LIBERTATE! Deoarece LIBERTATEA șterge lacrimi! Au vorbit despre poezie și poeți, au citit și au compus poezii despre libertate, au desenat ce înseamnă pentru ei LIBERTATEA! Sunet de poezie, printre zăbrele de metal, pe balcon, cu gând de LIBERTATE ◎ Și au spus copiii că lumea interioară este cu adevărat liberă, că preaplinul sufletului trebuie exprimat, că poți prin cuvânt și gând și sunet să miști zăbrelele și să te eliberezi! Și că în română fiecare cuvânt pare poezie. Voi ce credeți?

Ziua a doua. Marti, 22 martie 2022
DESPRE MINE AȘ FI VRUT SĂ SCRIU DESPRE TINE

În loc de moto: „Am nevoie de încurajare/ ca să pot să încep să vorbesc/
despre mine." (Simona Popescu)

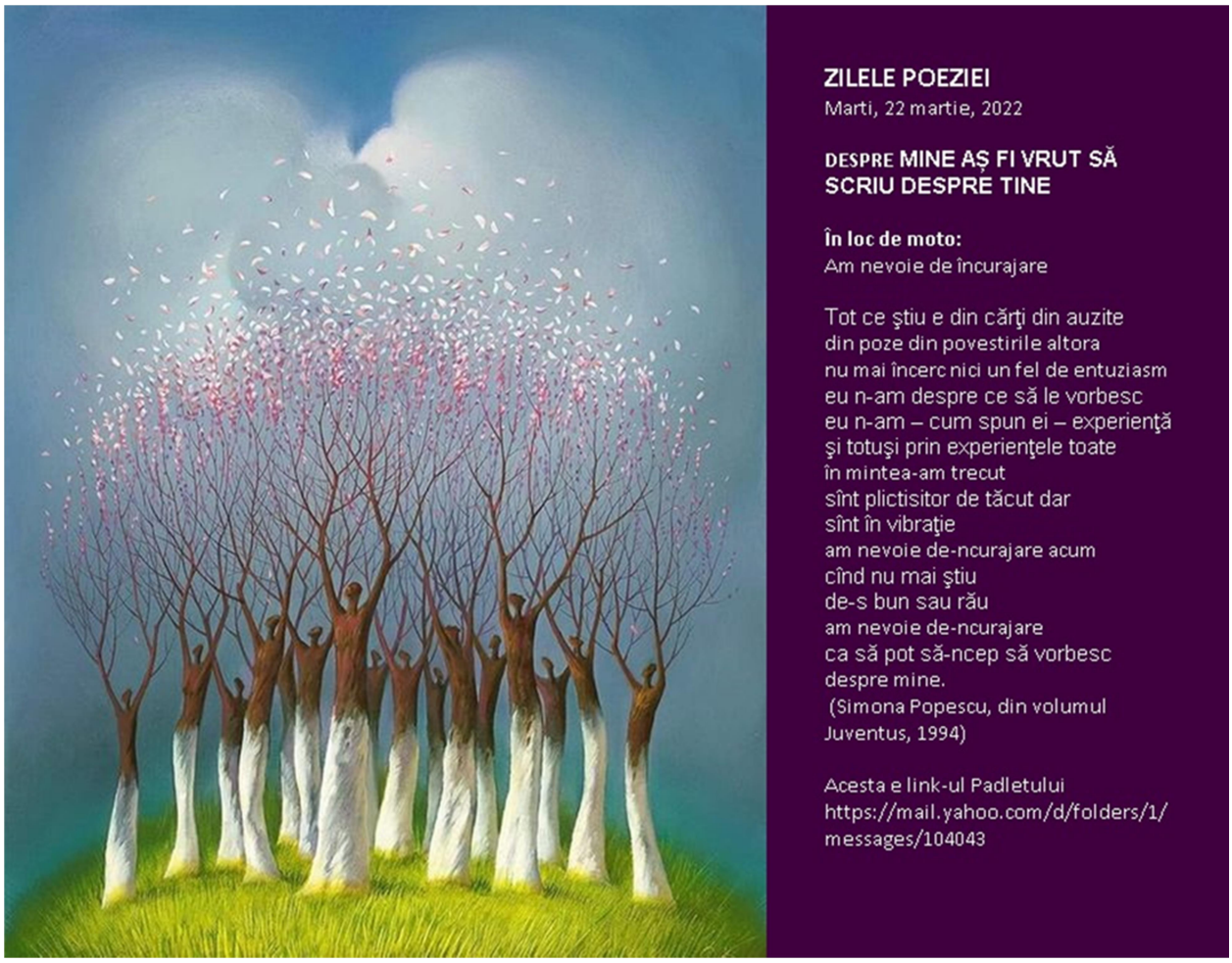

Citiți azi (și de aici încolo „de-a pururea și încă o zi") poezie și alegeți una care vorbește despre tine, despre voi, despre noi toți mult mai bine și mai adevărat decât o putem face oricare dintre noi. Copiați-o cu cea mai frumoasă caligrafie a voastră pe un semn de carte ori într-un bilet lăsat pe bancă ca sa-și găsească singur destinatarul ori trimiteti-ne-o virtual în Padlet-ul pregătit de Camelia.
Vă dorim o călătorie spornică în căutarea poeziei care spune despre mine „ceea ce aș fi vrut să scriu despre tine"
Nu e neapărat o PROVOCARE dar aștept o CONTINUARE. Am preluat de pe Padlet „Un semn de carte PENTRU MINE" și m-am străduit să descifrez și versurile: „Astăzi aș fi stat acasă/ Pe fotoliu liniștit/ Cu o carte veche-n mână/ Rătăcind prin infinit…// Mi-aș fi pus un ceai fierbinte / Îndulcit cu zahăr brun/ Biscuiți în farfurie/ Si borcanul cu magiun…"
Dar ceilalalți? La fel de paseiști ca tine? Sau e doar un INTERVAL
„0ooo! Tulbure adolescență/ Când/ frumusețea împiedecă gândirea – gândirea simțirea și simțămintele depășesc cuvintele "

Ziua a treia. Miercuri, 23 martie 2022
POEZIE, SUNET, CULOARE, MIȘCARE/DIALOGUL ARTELOR/TRANSMEDIALITĂȚI

În loc de moto: „Această fată cu turban,/ turban albastru/
cu galben, − fără loc, nici an,/ și fără astru…" Șerban Foarță

„Ce au făcut astăzi, 23 martie, elevii Colegiului Economic Ion Ghica din Bacău?
Provocarea nr. 1. *Dialogul artelor – Metafora zborului:* elevii clasei a X-a I (Profil tehnician în gastronomie) au asociat o pictură/un tablou celebru cu un text poetic, cu o melodie și cu un simbol/ o metaforă a mișcării.
În același timp, elevii clasei a IX-a L (profil Tehnician în activități de comerț) au adus în dialog poezia și pictura contemporană. Preluând expresii/ metafore din opera lirică a poetei Ileana Mălăncioiu, au realizat câte un haiku, pe care l-au asociat cu un tablou al pictorului David Croitor. În plus, au tradus textele create și în limba franceză, într-o abordare interdisciplinară inedită (Mulțumesc, Daniela Anghel !)
Provocarea nr. 2. *Webquest: Poetica Zborului* – pornind de la textele lirice căutate pe internet sau în biblioteca personală, texte care plasticizează imaginea zborului, elevii au creat un COLAJ MOOD BOARD, adăugând un obiect tematic din jurul lor.
Provocarea nr. 3. *Poetica petei de cerneală/ de vopsea* – Exercițiu de scriere creativă: elevii au realizat o strofă (distih/ terțină/ catren) sau un poem pornind de la imaginea creată de pata de cerneală de pe foaia lor.” Claudia Fodor

Ziua a patra. Joi, 24 martie 2022
SĂ NE JUCĂM DE-A POEZIA!

Motto: Orice rob are o roabă,/ Orice babă are-un bob./ Orice cod are o coadă,/ Orice nadă are nod.// Coşul e ca o cocoaşă,/ Gogu muşcă din gogoaşă./ Gogoşarul, gogoneaua,/ Corcodelul, corcodeaua ș.a.m.d. Constanța Buzea, Jocuri de cuvinte
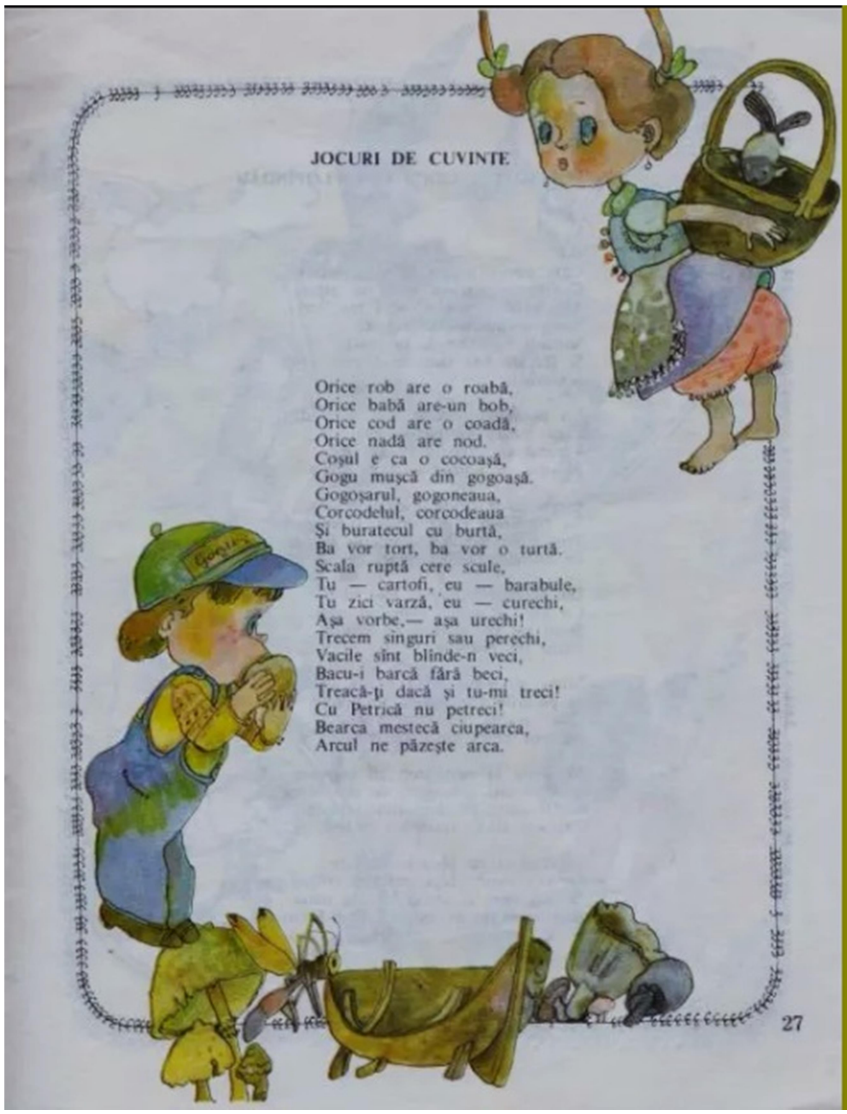
ZILELE POEZIEI
Joi, 24 martie, ziua a patra
JOCURI DE-A POEZIA

Domnule, care citești
Multe alte povești,
Mai frumoase și mai scrise,
N-o să-ți placă, pare-mi-se.
Te-ai deprins cu stih bogat,
Cu care te-am învățat.
Nu mă osândi, vai mie !
C-am căzut în sărăcie.
E nevoie să-ți explic :
Ești prea mare. Fă-te mic.
Uită regula o dată
Și, cu cartea dezvățată,
Mergi nițel de-a bușile.
Poți închide ușile,
De ți-e teama și rușine
Să te faci de râs ca mine.
Ieși din dogmă și, tiptil,
Fă-te la citit copil.
Asta, Domnule Confrate,
Dă alean și sănătate.
Eu, cum vezi, încet, încet,
M-am facut analfabet.
Tudor Arghezi, *Prefață*

Astăzi se va căuta/găsi/citi/crea/performa pictopoezie/poezie dadaistă/ suprarealistă/futuristă/ caligrame/haiku/parodii/ pastișe poezie vizuală, poezie slam etc,,.
Marcela Ciobănuc: Pentru clasele de liceu (a XI-a E, F), m-am oprit la volumul Simonei Popescu, ”Cartea plantelor și animalelor”, din care am selectat 6 poezii: „Se poate”, „Exuvial”, „Vis cu o pisică”, „Dialog”, „Pentru omul grăbit”, „Eu și cu Mine”.
Fiecare grupă a pornit de la primul vers din poezia selectată, apoi, pe rând, fiecare elev a completat textul, în continuarea colegilor săi, cu propriile versuri. La final, am citit poeziile folosite ca pretext pentru scrierea creativă din cartea Simonei Popescu.

Ziua a cincea.Vineri 25 martie 2022
40238 TESCANI REDIVIVUS sau Poemul din cutie sau Poemul de pe Facebook
În loc de moto: https://bibliotecadepoezie.wordpress.com/.../doina.../

Am pus zilei de azi un titlu lung și complicat. Cu ultima parte, v-ați lămurit până acum, vrem să încercăm și noi un experiment − un poem colectiv pe Facebook. Probabil vă întrebați ce are de-a face aceasta cu „poemul din cutie". Cu ani în urmă, elevii de la Colegiul Pedagogic din Sighet împreună cu profesoara lor au inventat acest mod de a sărbători Ziua poeziei. Pentru 21 martie se aducea în școală o cutie din care se putea derula un sul foarte lung de hârtie. Cutia se așeza într-un loc vizibil și oricine trecea pe lângă ea scria un vers. La sfârșit se desfăcea tot sulul și se citea un poem-colaj lung de câțiva metri. Am aflat despre povestea lor dintr-un articol și am rugat-o pe Odarca să ne dea voie să împrumutăm ideea. Numai că am înlocuit pentru voi cutia cu Padletul.

În sfârșit, de ce „40238 Tescani redivivus"? Este vorba de un experiment tot de scriere colectivă făcut acum mai bine de 20 de ani de câțiva poeți și numit de autorii lui așa. Atunci a făcut vâlvă. Astăzi aproape s-a uitat. Despre el povestește Doina Ioanid, una dintre participante.
https://bibliotecadepoezie.wordpress.com/.../doina.../

Ne-am adus aminte de „experimentul Tescani" și am preluat ideea unui poem colectiv. Aceasta e explicația titlului căruia îi subordonăm activitățile cu care încheiem cel de-al doilea digieveniment al Lecturiadei 2022.Nu cred că există elev de liceu care să nu fi auzit de Tristan Tzara și de celebra lui rețetă „Cum să faceți un poem dadaist". Cred că ați și experimentat-o la școală înainte de a intra în capitolul despre curentele avangardiste. Unii chiar ați pus-o în practică și ați venit la școală cu foarfeca și un ziar (oare se mai găsește?)

O puteti aplica/adapta și azi când experimentați un poem colectiv.

1. Pe o bucățică de hârtie sau pe un postit scrieti primul vers care vă trece prin minte.
2. Un coleg trece printre bănci și adună bilețele într-un rucsac, sau geantă.

3. Al treilea le scoate din geantă într-o ordine aleatorie, lăsând hazardul să vorbească și le citește.
4. Scrieți-le pe tablă în ordinea citirii.
5. Si așa ati obținut un poem dadaist al clasei care sigur vă va semăna.
6. Apoi transcrieti-l aic, la comentarii, sau, și mai bine, pe Padlet-ul celor cinci zile.
Așteptăm poemele voastre!! Sunt parte din poemul grupului.

Descriere. Activitățile s-au desfășurat în clasă, în cercuri și pe grupul nostru de pe Facebook. La ora 8.00 se anunța tema zilei, pe parcurs se postau pe grup provocări și întrebări la care se răspundea pe un padlet colectiv sau la comentarii, iar, până la ora 20.00, se postau pe FB activitățile individuale. Programul s-a desfășurat sub forma unor ateliere care au durat de la câteva minute până la o oră sau două, cele mai multe făcute în cadrul o relor de școală. Nu au disturbat materia școlară (spaima oricărui profesor căNu are timp să o parcurgă!) pentru că în toate se propuneau până la urmă obiective și formarea de competențe din programă, doar că abordarea era alta, explicația și discursul profesoral erau înlocuite cu mult teoretizata „centrare pe elev". Au participat la realizarea programului un grup de profesoare voluntare din întreaga țară și Republica Moldova care au avut grijă să mențină ritmul zilei și direcția tematică prin provocări − întrebări, mici concursuri. „Produsele" elevilor au fost adunate într-un Padlet, iar descrierile succinte ale activităților au fost postate pe grup, furnizând in mare număr de idei pentru activitățile de pre-dare a poeziei. Profesorilor și copiilor care, de regulă, participă la astfel de activități li s-au alăturat și alții și aceasta ne bucură. La o primă vedere, am putea estima numărul celor care au participat la Zilele poeziei ca fiind între patru și cinci mii. Pe parcursule celor cinci zile a fost postată multă poezie bună, evenimente de tipul lansărilor de poezie, dialoguri dintre poeți, aniversări, au fost semnalate apariții. Speranța noastră e ca toate acestea să continue pe parcursul întregului an.
A fost un proiect poate mai puțin „academic" decât în anii trecuți, am exploatat mai mult latura ludică, dar cred că era nevoie în vremurile acestea de un pic de creare a iluziei de normalitate. Tot de normalitate a ținut și felul în care au înțeles multe dintre dvs., în momentul în care v-a fost adresată invitația, să participați nu numai prin activități cu copiii, ci prin implicare directă în conceperea programului și punerea lui în fapt. Găsiți și foarte multe idei pe care le puteti prelua/recrea în clasă sau în afara ei.
Ar fi interesat de urmărit și postările de pe grup. Sunt numeroase microproiecte cu descrierea și monitorizarea pasilor. Și multe provocări. Nu tuturor li s-a dat curs pe Facebook, dar toate pot fi experimentate la clasă.

Epilog 1
„Cine să anunțe ploile
Dacă nu poezia? Cine să aibă curajul să vadă pe cerul gol nori de ploaie,
Cine să-și ia riscul de a profeți ploile dacă nu poezia,
Cea care a stat cu grecii sub zidurile Troiei
Și cea care a coborât cu Dante în Infern." Octavian Paler, „Scrisoare domnului Hölderlin"

Epilog 2
„Modelul de poet (al unei generații, al unei epoci, din viitor), este dependent, cred, de modelul lumii care se are în vedere. Intr-o lume fericită, lipsită de drame și tensiuni, poetul se va putea închide în interiorul propriei sale arte, se va putea cufunda în apele experimentale, se va putea înălța în norii frumuseții indiferente, fără ca ceilalți să aibă sentimentul că sunt trădați astfel; în timp ce într-o lume nefericită, măcinată de problem contradictorii, de nedreptăți și neadevăruri,

el, poetul, se va simți, în mod fatal și dramatic, solidar cu suferința care îl înconjoară, angajat. Când sunt fericiți, oamenii îi lasă poetului o libertate care seamănă cu indiferența; în nenorocire, însă, simt nevoia să aibă poezia alături de ei. Marea problemă a relațiilor dintre poet și Cetate nu a fost niciodată îngrijorarea cum se va descurca el, poetul, în fața Cetății, ci întrebarea cum se va descurca ea, Cetatea, în fața poetului. Pentru că, oricum ar fi fost – și ea nu trebuie să fie într-un fel sau altul, ci trebuie pur și simplu să fie – poezia a slujit (chiar fără să-și fi propus să o facă), întotdeauna Cetatea, pe când Cetatea n-a slujit, de-a lungul nesfârșitei istorii, decât rareori poezia. Iar în jurul poeților adevărați cititorii se strâng cum se strâng palmele în jurul flăcării să nu fie stinsă de vânt. Ana Blandiana, Discurs ținut, cu prilejul conferirii titlului de doctor honoris causa, la Universitatea din Salamanca (2 iulie 2021).

Resurse

https://padlet.com/cameliacircachirila/Bookmarks

#Zilele_poeziei

https://www.facebook.com/hashtag/zilele_poeziei/?__gid__=1990804990946055